

UNIVERSITÄTS-
BIBLIOTHEK
PADERBORN

Arbor Vitæ Sive Vita Et Doctrina Christi

Ex Quatuor Evangeliiis In Meditationes Quotidianas Velvti Totidem Ramos
Distributa

Illsung, Jakob

Dilingæ, 1693

Meditatio CCXC. Continuatio ejusdem Argumenti.

[urn:nbn:de:hbz:466:1-60727](https://nbn-resolving.org/urn:nbn:de:hbz:466:1-60727)

176 *Ab Octava SS. Corp. Christi usque ad Adventum*
Propheta est: aut facta Iusto, quia Christi Amicus
est.

MEDITATIO CCXC

Continuatio eiusdem Argumenti

Matth. 10.

PUNCTUM I. Sicut Christus prius docuerat, quomodo
modo ordinanda sit Charitas erga consanguineos
& erga Proximum qualemcunque; ita nunc docet
quomodo Charitas ordinanda sit ab unoquoque
sibi erga seipsum. Itaque dicit apud Matth. c. 10.
v. 38. *Qui non accipit crucem suam, & sequitur me, non*
est me dignus. Quomodo autem accipere crucem suam
& sequi Christum, sit verè & ordinatè seipsum
regere, patebit ex sequentibus. Nunc in re relatis
considera, quid sit accipere crucem, & quidem suam
crucem; & quò, ac quomodo sequi oporteat Christum.
Ille ergo accipit crucem, qui se cruci
subducit, cum potest: vel qui, cum se subducere
potest, eam de manu DEI acceptat, & voluntatem
suam Divinæ perfectè conformat. Ille verò accipit
suam crucem, qui eam fert, quam DEVS ab ipso exigit
vel imponit; & non, quam ipse eligit. Qui si eam
etiam ferat usque ad mortem, & eo modo ferat, quem
Christus tulit, is profectò Christum sequitur. Cuius
Christi autem, nempe à Christo cuiusvis homini
congnata, est imprimis illa, de qua ipse dixit: *Iugum meum*
suave est, & onus meum leve. Deinde est asperitas vite
cuiusvis Vocationi & Statui conveniens: denique
quævis adversitas à DEO homini immissa, vel peccati

missa. Hanc crucem qui non accipit, & Christum sequitur, non est illo dignus, ut sit ejus Servus, Discipulus, & Cohæres.

PUNCT. II. *Qui invenit Animam suam, perdet illam.* Matth. 10. v. 39. Considera, invenire Animam, idem esse, ac quærere, & assequi omne id, quo Animæ potentia delectantur, vel refugere id, quod aversantur; sicut autem immoderata voluptate cibi ac potûs tollitur vita corporis, ita potentiarum immoderata oblectatione, vel expletione appetitûs sensitivi, & amoris proprii tollitur vita Animæ, & incurritur pæna, quam DEVS intemperantiæ gustus comminatus est. Gen. 2. v. 17. dicens Adamo: *Quocunque die comederis ex eo, morte morieris.* Et sicut matres immodico amore perdunt filios suos; sic homo perdit Animam suam per similem proprii amoris indulgentiam; & hoc est, seipsum perditè amare. Verùm *Quid prodest homini, si mundum universum lucretur, Anima verò sua detrimentum patiatur? Aut quam dabit homo commutationem pro Anima sua?* Matth. 16. v. 26. Anima enim est sui ipsius pretium; da illam, ut recipias eam.

PUNCT. III. *Et qui perdiderit Animam suam propter me, inveniet eam.* Matth. 1. c. Perdere Animam suam idem est, ac Amore Christi relinquere, quidquid potentias Animæ contra Divinum Beneplacitum delectat; & admittere, quidquid juxta Divinum Beneplacitum Animæ potentias cruciat. Sic autem perdere, est invenire Animam suam; acerbæ enim medicinae & aspera remedia Salutem afferunt non solum corpori, sed & Animæ; suavia autem & dulcia utriusque nocent. Nam *Qui mel multum comedit, non est ei ba-*

M num.

178 *Ab Octava SS. Corp. Christi usque ad Adventum*
num. Proverb. 25. v. 27. Ideo rectè inquit S. Greg.
hom. 37. *Tunc etenim bene nostram Animam odimus, eius*
eius appetitum frangimus, eius voluptatibus reluctamur,
quæ ergo contempta ad melius ducitur, quasi per odium am-
tur. Ita odio habuerunt & perdiderunt Animas sui
Sancti Martyres; & Christus ita de se dixit. Joan.
10. v. 17. *Ego pono Animam meam, ut iterum sumam eam*

MEDITATIO CCXCI.

Prædicatio Christi per Galilæam,
eiúsque fama ad Herodem perlata.

Matth. 11. v. 1. & 14. v. 1. Marc. 6. v. 14.

PUNCTUM I. *Et factum est, cum consummasset JESVS*
præcipiens duodecim Discipulis suis, transiit inde, ut do-
ceret, & prædicaret civitatibus eorum. Matth. 11. v. 1.
Ex his verbis colligitur, & considerandum proponi-
tur, quòd instructio, Viris Apostolicis à Christo tra-
dita, fuerit consummata, id est, fuerit plena, inte-
gra, ac perfecta instructio, & habuerit non meram
rationem Consilij, sed etiam Præcepti. Sicut ego
consummavit JESVS præcipiens; sic tu consumma-
sequens: Christo enim consummata Obedientia debet
tur, id est, plena, integra, perfecta, usque ad finem
quo simul vita absolvitur.

PUNCT. II. Considera duas potissimum fuisse
Christi functiones, *Docere, & Prædicare*: Quanti ergo
à te æstimandæ sunt? quanto studio, & præparatione
suscipiendæ ac prosequendæ? Nihil enim præstantius
nihil ad DEI Gloriam & Proximi Salutem promovendum